

REVISTA PAROHIALĂ OCAZIONALĂ
SPRE VIAȚA VEȘNICĂ
 A BISERICII ORTODOXE "FUNDENI"
 DIN MUNICIPIUL CÂMPULUNG MUSCEL

SPRE

APARE CU BINECUVÂNTAREA
 ÎNALTPREASFINȚITULUI PĂRINTE
CALINIC ARGATU
 ARHIEPISCOPUL ARGEȘULUI ȘI MUSCELULUI

NUMĂR DE DESCHIDERE – NOIEMBRIE 2013

**ADRESA: CÂMPULUNG MUSCEL, STR. MUZEUL
 FUNDENI, NR. 17, COD: 115100, JUD. ARGEȘ**
E-MAIL: PRCIPRRIAND@GMAIL.COM
WWW.BISERICA.FUNDENI.WORDPRESS.COM
WWW.FACEBOOK.COM/BISERICA.FUNDENI

Fotografie din cuprinsul dosarului de restaurare inițiat de preotul Victor Nicolescu - tatăl marelui chirurg al Câmpulului, dl dr. Gheorghe Nicolescu – la Comisiunea Monumentelor Istorice, în anul 1931, când observăm pomi creșcuți în mijlocul bisericii, dar și tencuiala exterioară, îndepărtată ulterior.

HRAMUL PAROHIEI:
ADORMIREA MAICII DOMNULUI (15 AUGUST)
SĂRBĂTOARE DE SUFLET:
DUCEREA MOAȘTELOR SFÂNTULUI NICOLAE DE LA MIRA LICHIEI LA BARI ȘI SFINȚII MARI MUCENICI EFREM CEL NOU ȘI IRINA (09 MAI)

**Haideți să ridicăm împreună
 Crucea nădejzii
 Muscelenilor**

**Doamne
 Iisuse
 Hristoase,
 Fiul lui
 Dumnezeu,
 miluieste-ne
 pe noi,
 păcătoșii!**

**Să ajungem
 construcția
 Catedralei
 Mântuirii
 Neamului**

**AJUTOR FINANCIAR
 PENTRU CONSTRUCȚIA
 CATEDRALEI ARHIEPISCOPALE
 "SFÂNTA MUCENIȚĂ FILOTEIA ȘI
 SFINȚII ARHANGHELI MIHAIL ȘI GĂVRIL"
 CURTEA DE ARGEȘ
 CONT: RO67RNCB0024010930810071
 BCR CURTEA DE ARGEȘ**

COMUNICAREA CU DUMNEZEU

Este bine să spunem când Dumnezeu ne ajută, ne vindecă, ne dă ceea ce este bine pentru sufletul și trupul nostru, când ne arată calea, când ne ajută să obținem mântuirea.

- „**Ceea ce faci, primești înapoi.**” Am trăit această experiență. Am părăsit doi copii, poate fără să știu sau să realizez că am luat o decizie prematură. Abia când mama celui de al treilea copil al meu l-a părăsit, am înțeles asta. Privirea copilului meu m-a făcut să realizez păcatul. Dumnezeu a comunicat cu mine. M-a făcut să înțeleg păcatul săvârșit.

- „**Nu judeca, pentru ca să nu fi judecat.**” Am judecat și am găsit vina pentru eșecul căsătoriilor mele la fostele mele soții. Nu am înțeles greșeala mea. Când am rămas singur am fost judecat de către oameni și abia atunci am înțeles greșeala mea.

L-am rugat pe Dumnezeu să mă ierte. Dumnezeu a comunicat cu mine și m-a învățat să-mi văd greșelile.

Durerea și neliniștea vin repede. Vindecarea vine mai greu. Comunicarea cu Dumnezeu este ca și comunicarea cu medicul. Dumnezeu te vindecă prin răbdare și rugăciune, așa cum medical te vindecă cu tratamentul medical. Cine cere minuni peste noapte, dobandește amăgire.

- „**Dumnezeu îți dă cât poți duce.**”

Până să plece soția mea în străinătate, credeam că știu ce înseamnă suferința. Copii părăsiți, divorț, copil înmormântat... Când soția mea nu s-a mai întors și am rămas să cresc un copil de 7 ani, m-am trezit singur și părăsit de toți cei cărora le-am oferit ce am avut mai bun în mine.

Eram cu copilul de mână și în stradă, pentru că și din casa ne-a dat afară.

- Cine era vinovat? – Cine greșea?

De data aceasta nu am mai pus aceste întrebări. Am început să fiu și mamă și tată copilului meu. Este premiant, sănătos, a crescut mare și este liniștit. Eu am plâns, am sperat, am muncit, m-am rugat și Dumnezeu ne-a răsplătit. Avem un apartament. Duminica, copilul meu sta în altar cu preoții, iar biserica este familia noastră. Găsesc bucurie în rugăciune, iar Dumnezeu ne dă liniștea și pacea zilelor singuratece.

„**Ajutati biserica!**” Îmi amintesc disperarea, singurătatea, căderea în întuneric, groaza prin care am trecut, lipsa de înțelegere de la oameni. Toate ar fi fost de nesuportat. În biserică am găsit puterea, forța, mângâierea și simțeam speranța care mă cuprindea de fiecare dată.

Biserica este cel mai plăcut loc de pe pământ. Este bucată din Rai dăruită de Dumnezeu pe pământ.

Mulumim Doamne pentru acest dar minunat !

Dumitru A.

NOI ȘI CEILALȚI OAMENI

Numele de «creștin» ține de identitatea fiecăruia dintre noi. Progresul nostru spiritual nu se poate realiza fără dorința și lucrarea noastră. Astfel, legătura cu Dumnezeu devine o relație vie, dinamică, personală.

Omul nu se mântuiește de unul singur, ci împreună cu ceilalți: bucurându-se și suferind alături de aceștia. Numai așa se naște conștiința apartenenței la comunitatea Bisericii, sfidând formalismul și nepăsarea.

Astăzi, asumarea condiției de creștin poate pareă neinspirată, anacronică. Această înțelegere trădează însă superficialitate, fiind rodul indiferenței.

Hristos este « Calea, Adevărul și Viața »
(Ioan 14,6).

Dobândirea vieții veșnice se realizează numai urmand Calea Adevărului.

Iată, însă, că nu ne raportăm la o colecție de norme sau la un cod de principii, ci la o Persoana-Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Altfel, credința s-ar reduce la o simpla ideologie.

Mărturisim credința prin faptele noastre, prin exemplul personal. Acest efort este motivat de convingerea că suntem responsabili de darurile pe care Dumnezeu ni le-a lasat spre a le înmulți. Mărturisirea lui Hristos nu este doar datoria slujitorilor bisericii; ea este vocatia fiecarui creștin.

Cu totii tindem spre fericire, dar nu ca o stare oarecare. Înțelegem că fericirea adevărată nu este performanță individuală, ci o consecință firească a iubirii; iar iubirea este cea care susține întreg "edificiul" vieții creștine.

FERICIRE

>

IUBIRE

>

CUNOAȘTERE

>

CREDINȚĂ

(Scara Desăvârșirii)

"Credința noastră creștină este credința bucuriei. Noi, credincioșii creștini trebuie să fim oameni ai bucuriei, nu numai înmulțitori, ci și purtători/păstrători. Trebuie să avem o euforie. Bineînțeles că nu trebuie să căutăm lucrul acesta anume, dar nu se poate să trăiești corect și să nu-ți dea Dumnezeu bucurie. Dumnezeu nu rămâne niciodată dator nimănui. Omul rămâne adeseori dator lui Dumnezeu, pentru că nu îndeplinește poruncile, dar Dumnezeu nu rămâne nimănui dator. Dumnezeu ne dă bucuria, ne face purtători de bucurie."

(Părintele Teofil Părăian, în cartea :
« Veniți de luați bucurie »).

Sebastian Andrei IOANA, cls. A X-a, Liceul
"Dinicu Golescu", Câmpulung Muscel

**CREDINȚA ÎNVINGE ORICE
OBSTACOL, BISERICA NE AȘTEAPTĂ!**

Am simțit de câteva ori în viață o mare dezamăgire: faptul de a nu fi un bun creștin și asta datorită perioadei în care m-am născut. Era perioada când, elevă fiind, ni se interzicea să mergem la biserică. Și totuși, mama se ruga seară de seară, pereții caselor erau împodobiiți cu icoane, se făceau pomeni, se împărțeau colaci, bradoși, se așteptau Crăciunul, Paștele... Dar nu era de-ajuns, parcă nu eram împlinită.. Intram în biserică doar la evenimente familiale, cum ar fi nunți, botezuri sau înmormântări.

Priveam cu admirație femeile și bărbații care mergeau la biserică, vârstnici, îmbrăcați în haine curate, cernite. Acest bărbat a fost pe front..., acesta și-a pierdut fiul..., aceasta a rămas văduvă de tânără, căci bărbatul ei nu s-a mai întors, devenind acel "erou necunoscut". Mă retrăgeam cu venerație din fața lor și-mi păreau atât de înțelepți, fiindcă vorbeau din Biblie.

Ani de-a rândul am rostit o singură rugăciune " Înger, îngerășul meu" care m-a întărit, m-a ajutat să pătrund în necunoscut și să-l înving atunci când am plecat de lângă ai mei. Mult, puțin?! Eu i-am simțit puterea.

După Revoluție, când copiii mei studiau Religia la școală, începeam să "buchisesc" tainele acesteia. O altă dezamăgire a mea, pentru că eu trebuia să fiu aceea care trebuia să știe și încercam un fel de jenă, nerecunoscută nimănui.

Apoi am avut o perioadă în care rugă și mai puternice se înălțau, dar între zidurile casei.

Mă rugam pentru liniște în familie. Ani de-a rândul parcă satana încerca să-și facă loc în familia mea. Numele lui era folosit foarte des. M-am rugat

și mai avid. M-am rugat în cuvinte simple, cu lacrimi. Rosteam de aceasta dată "Tatăl nostru". Și mulțumeam Domnului când pogora asupra mea și a copiilor mei liniștea, chiar și pentru foarte scurtă vreme.

Simțeam o invidie aparte pentru cei ce mergeau cu familia, cu prietenii la biserică duminica sau în noaptea Învierii.

Faptul că în familia mea nu se ținea post, nu se mergea la biserică, mă făcea să cred că nu am meritul de a intra în lăcașul sfânt, că nu am demnitatea acelor oameni pe care-i vedeam în copilărie, neapărat cu flori și lumânări în mână care parcă făceau parte din îmbrăcămintea lor.

Un eveniment trist în viața mea m-a făcut să intru mai des în biserică, s-o caut, s-o înțeleg. Te împresoară cu liniștea și înțelepciunea ei, te înalță.

Slujbele duminicale, discuțiile cu preoții, vizitarea diferitelor lăcașuri de cult, studiul unor materiale pe teme religioase, participarea la Sfintele Masluri, rugile colective, oamenii pe care i-am întâlnit, au avut asupra mea un impact deosebit. Am învățat atât de multe lucruri. Să iert, să ajut, să nu cad în ispită, să mă rog. Am înțeles că Dumnezeu nu ne părăsește nici o clipă, dar noi nu-L căutăm suficient. El este peste tot și mai ales în noi.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Prof. Florentina POPESCU

Biserica și persoana mea

Eu consider că prezența fiecărui tânăr în Biserica Ortodoxă este cel mai important și cel mai frumos lucru.

În momentul acela simți dragostea față de Dumnezeu și de oamenii care te înconjoară. Momentele petrecute în Biserică trebuie să fie numai rugăciune și pocăință pentru păcatele făcute.

Eu, când intru și asist la slujba făcută de preot mă simt ușurată, mă simt cu inima împăcată, simt că nu mai am nici o problemă și încerc să fiu cât mai bună și să mă rog pentru toți oamenii, chiar dacă unii dinte ei îmi vor răul.

Biserica m-a învățat cum să mă port cu oamenii din jurul meu, cum să le vorbesc, chiar dacă ei mă resping poate de multe ori, am învățat să le respect deciziile și să mă rog pentru ei.

Am învățat că trebuie să aleg drumul care mă duce la Dumnezeu, pentru că dacă El nu era, nici oamenii nu ar mai fi existat.

Eu sfătuiesc pe toți tinerii din licee să meargă la Sfânta Biserică, să își aleagă un duhovnic și să se spovedească, pentru ca păcatele să le fie iertate.

Tinerii ar trebui să gândească în felul următor: în loc să stau să beau, să fumez și să pierd vremea, mai bine merg la Sfânta Biserică și mă rog pentru ca să-mi dea Bunul Dumnezeu minte și să mă îndepărtez de ispите.

Nu știu de ce unii tineri evită să vină la Biserică; aici sunt atâtea lucruri frumoase de învățat și sunt lucruri foarte interesante, sunt lucruri de care ai nevoie în timpul vieții și nu este nimic greu. Doar trebuie să ai voință și să te prezinți cu dragoste.

Mulți tineri nu sunt învățați să meargă la Biserică; dacă părinții ezită, nu le place și copilul face ca ei.

Dalina Mariana POPESCU, cls. a XII-a,
Liceul Sportiv cu program de Atletism

ÎL RESPECTĂM PE DUMNEZEU?!

Dacă am sta să luăm fiecare om în parte să îl întrebăm dacă respectă ce ne cere Dumnezeu, mai bine de jumătate ar răspunde că

"Da".

Dar majoritatea nici nu știu exact ce ne cere Dumnezeu, dar să mai vorbim de respect.

Cum să-L respectăm, când noi păcătuim în prostie! Și problema este mare pentru că noi până nu păcătuim nu ne lăsăm!

Cum este și proverbul: "Cum îți așterni, așa dormi!"

În concluzie mult mai bine, dar mult, mult mai bine de jumătate din noi nu respectăm ce ne cere Dumnezeu.

"Cel ce păcătuiește cu gândul, va da răspuns numai pentru sine, dar cel ce păcătuiește cu vorba și fapta va da răspuns și pentru cei pe care i-a smintit și i-a uimit!"

Dumnezeu este nădejdea!

Diana Ionela BIVOLU, cls. a VIII-a, Scoala
Voinești, com. Lerești

O MINUNE ÎMPLINITĂ

Eram recăsătorit și eram plin de bucuria că Dumnezeu îmi dăruia un copil. Un băiat. Era alinarea durerii și suferinței că primul meu băiat nu era lângă mine. În urma divorțului a rămas la mama sa.

Nu-l puteam vizita pentru că mama lui considera drept să ne pedepsească pe amandoi, simțind legătura noastră strânsă. Legile omenești erau lungi și încurcate.

Am revărsat durerea într-o carte intitulată „Demnitatea Suferinței”, care a fost și publicată.

Pentru partea mea de vină, Dumnezeu îmi cerea plata. Băiatul născut, Ionuț avea o boala incurabilă. Spitalizari, tratamente, suferință, eforturi și speranță.

Atunci am rugat pe Dumnezeu să facă o minune. L-am implorat cu toata puterea mea să ma ierte și să facă după voia Sa ca să pot avea lângă mine un copil sănătos.

Minunea a venit. Aproape nu știu cum, în acest timp de 1 an și 9 luni, soția mea a născut un nou baiat. I-am multumit Domnului și i-am pus numele Cristian (de la Crăciun, nasterea Domnului)

În ziua în care Cristian a fost botezat, la ora 24.00 Ionuț i-a lasat locul aici pe pamant fratelui său și a plecat la cer.

Aveti grije ce cereti Domnului. Eu am cerut copilul, dar am uitat să cer și pe mama lui alături. Astăzi Cristian este mare, sănătos, credincios este alături de mine, dar mama lui nu este cu noi. Dumnezeu mi-a dat ceea ce am cerut.

Cine se mai poate îndoi de minunile pe care Dumnezeu le face doar cum știe El?

Dumitru A.

SFÂNTUL CUVIOS DAVID DIN INSULA EVVIA

(zis și Bătrânul; 1 noiembrie)

S-a născut în anul 1519, în localitatea grecească Gardinitsa, în regiunea Locrida, insula Evvia. Astăzi, localitatea natală a sfântului se numește Kiparisi. Sfântul s-a născut în familia preotului Hristodul, mama lui, Teodora, fiind o femeie foarte evlavioasă.

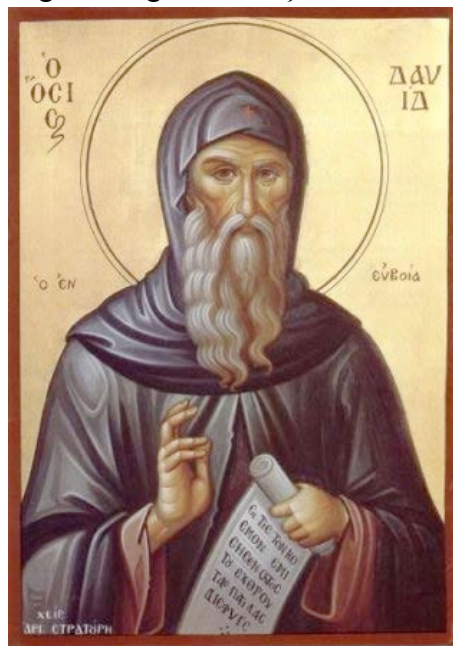
Întrebat ce-i plăcea în biserică, copilul de doi ani răspundea enigmatic: „Ochii Maicii Domnului, Tronul lui Iisus Hristos și Aripile Sfântului Ioan Botezătorul.”

Într-o dimineață, familia lui David s-a speriat, negăsindu-și micuțul în pat. De marți până sâmbătă, tot ținutul a fost alertat, oamenii pornind în căutarea lui, dar spre disperarea tuturor, nimeni nu l-a descoperit pe micul David.

Cu inima strânsă de grijă, preotul s-a hotărât în zorii zilei de sâmbătă, să meargă la biserică, pentru a sluji, ca de obicei, Sfânta Liturghie.

Când a intrat, a avut senzația că i se dezvăluie o taină – micul David stătea în fața icoanei Sf. Ioan Botezătorul, căruia îi povestea ceva. Văzându-și tatăl, copilul l-a întâmpinat cu bucurie și i-a zis: „Sfântul Ioan Botezătorul m-a luat de mână și m-a adus aici, în casa lui. Mi-a spus să nu-mi fie frică, fiindcă sâmbătă vei veni și tu la biserică, de unde vom pleca împreună acasă. Eu îl iubesc pe Sfântul Ioan Botezătorul și el mă iubește pe mine.”

Această întâmplare a fost un început, deoarece relația specială dintre micul David și Sf. Ioan Botezătorul a continuat în chip frumos, de-a lungul întregii sale vieți.

După ani de rugăciune și bucurii duhovnicești, David a plecat pe drumul credinței, spre noi meleaguri, pentru a-i îndruma și pe alții. Virtuțile sale – dragostea, duhul jertfirii de sine, puterea

cuvântului și iscusința de a intra în sufletul omului, au făcut ca oamenii să-l considere mereu mai vârstnic decât era în realitate, neuitând însă că el va rămâne de-a pururi, „copil al Înaintemergătorului”.

Visând să construiască o mănăstire, Cuviosul David a ales un loc potrivit din ținutul Robies, unde s-a rugat ca Bunul Dumnezeu să-i binecuvânteze cu apă. După o zi, în acel loc a fâșnit apă, ceea ce i-a făcut pe oameni să aibă tot mai multă încredere în părintele David.

Doi ani a călătorit Cuviosul David, în căutarea fondurilor pentru construcția mănăstirii. În Rusia, el a strâns mulți bani și obiecte prețioase, dar

neavând cu ce să le transporte, a hotărât să le trimită spre casă, pe calea apelor. A scobit un buștean, a ascuns tezaurul acolo, l-a sigilat, iar apoi, aruncându-l într-un râu din Rusia, s-a rugat: „Când voi pași eu în insula Eubeea, ajută Doamne – să atingă țărnul Robies, bușteanul cu bogății.

După ce și-a încheiat călătoria, în timp ce se apropia de casă, părintele David a zărit un grup de oameni ce încercau să cioplească un buștean. Le-a strigat „Nu veți reuși, fiindcă acolo se ascunde tezaurul pentru noua biserică”. Făcând semnul crucii, bușteanul s-a deschis, dezvăluind bogățiile pentru noul lăcaș de cult, strânse cu trudă, rugăciune și dragoste de Dumnezeu.

Astăzi Mănăstirea Sfântului David este la fel de căutată cum era cu 450 de ani în urmă. Pelerinajul la Sfântul făcător de minuni, readuce speranța oamenilor, în casele unde numele Domnului și Maicii Domnului sunt cinstate cu dragoste.

Ca o mărturie a evlaviei și purității sale, sărbătoarea de 1 noiembrie a Sfântului David, aduce bucurie în inimile credincioșilor, an de an.

Iar cine îi privește icoana, pare să audă în chip tainic, cuvintele copilului de demult, ce a știut să spună, dar și să creadă mereu: „Sfântul Ioan Botezătorul mă iubește, iar dragostea lui mi-a umplut inima.”

Text recomandat de dna Elena EȘANU.

Chemarea lui Iisus

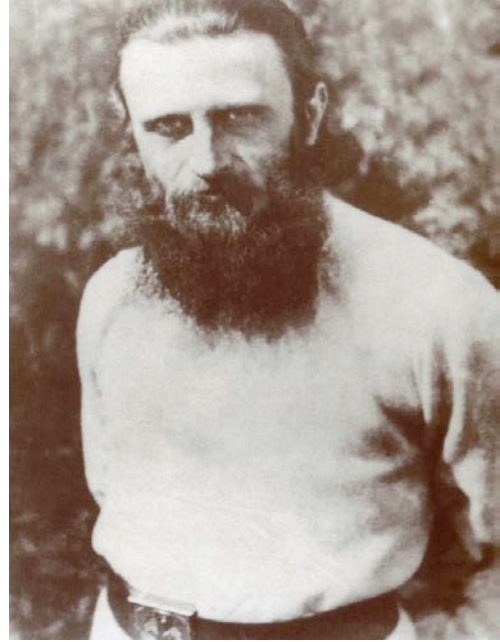
Voi, care nu știurăți ce-i binele în viață
Și nici căldura sfântă ce inima dezgheață,
Voi, care în durere ați suspinat și-ați plâns
Și cântul fericirii în inimi vi s-a stins,
Veniti, Stăpânul lumii, Iisus, vă cheamă-ntr-una
Și mâinile-Și întinde s-astâmpere furtuna.

Voi, pentru care viața n-a fost decât un chin
Și zâmbetul durere, iar râsul un suspin,
Voi, ce-ați ascuns trecutul sub lepezile reci
Și plângeți fericirea ce ați pierdut în veci,
Veniți cu ochii-n lacrimi, dar cu privirea sus,
Găsi-veți mângâiere la sânul lui Iisus.

Voi toți, care în viață ați căutat uitarea
Păcatelor în cupa, ce v-o întinse desfătarea
Și surzi ați fost la glasul ce cobora de sus,
Azi, până mai e vreme: vă-ntoarceți la Iisus;
Spuneți-I Lui durerea și El vă va-ntări,
Povara vieții voastre cu El veți împărți.

Voi, care nu știurăți ce-i adevărul viu
Și-n aiurare spuneți că cerul e pustiu,
Sătui de-nțelepciune, o, voi ce vă trudiți
Să dărâmați și-n urmă nimic să nu clădiți,

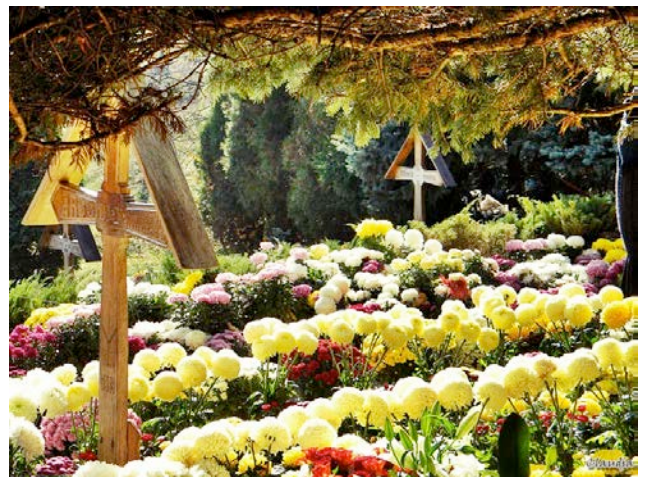
Rugați-vă, și-atunci ca să simțiți nu-i greu
Și-n cer, și-n jurul vostru, și-n voi pe Dumnezeu.

Oricare-ați fi în pace, veniți, veniți la El,
Pe nimeni niciodată n-a izgonit defel;
Cu milă vă primește și brațele-Și întinde,
În dragostea-I cerească Iisus pe toți cuprinde;
La pieptul Lui cel dulce iubindu-l vă-ncălziți,
Iisus este-nviera, veniți la El, veniți!

Părintele Arsenie Boca

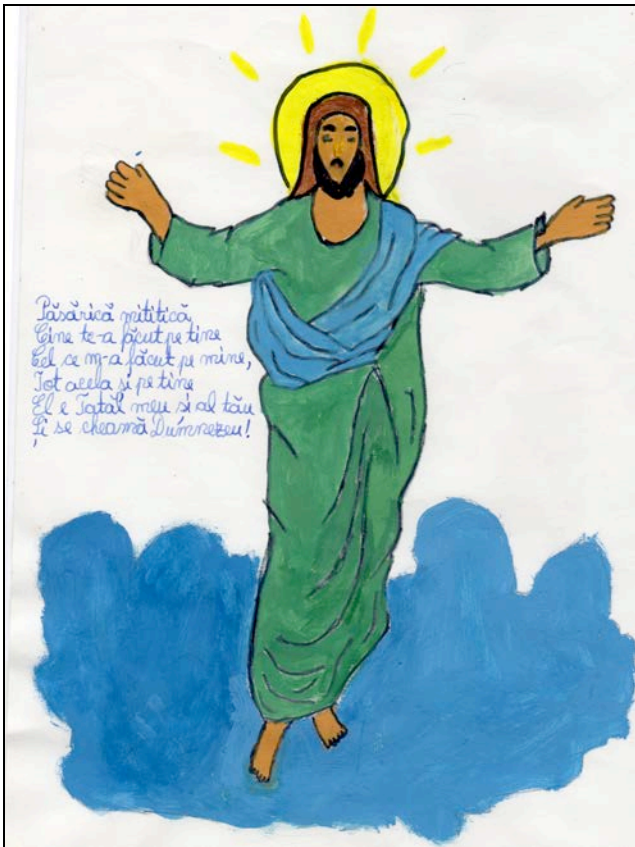
Text recomandat de dna Cristina IONESCU

Îndemnuri sfinte culese de dna Mirela MALANCU

”Orice persoană pe care o întâlnim pe drumul vieții ar trebui să aibă importanță în ochii noștri, pentru că toate persoanele au importanță în ochii lui Dumnezeu.

Cu cât mai grea e problema, cu atât ai mai multe motive să îi ceri îndrumarea lui Dumnezeu, Care le știe pe toate și vrea să te ajute.
Fiecare nouă zi este încă o șansă să lăsăm dragostea lui Dumnezeu să strălucească prin noi.
Dragostea Preasfintei Treimi nu te va dezamăgii niciodată.”

Iconiță realizată de Andrada COCĂ

Desen realizat de Serafim Ștefan DRAGOMIR, 5 ani și 5 luni

Rugăciunea Copilașului de Elena EȘANU

Unde stați voi, îngerăși,
Și ce faceți, drăgălași?
Lângă Tatăl nostru stăm,
Ne rugăm și ne-nchinăm.

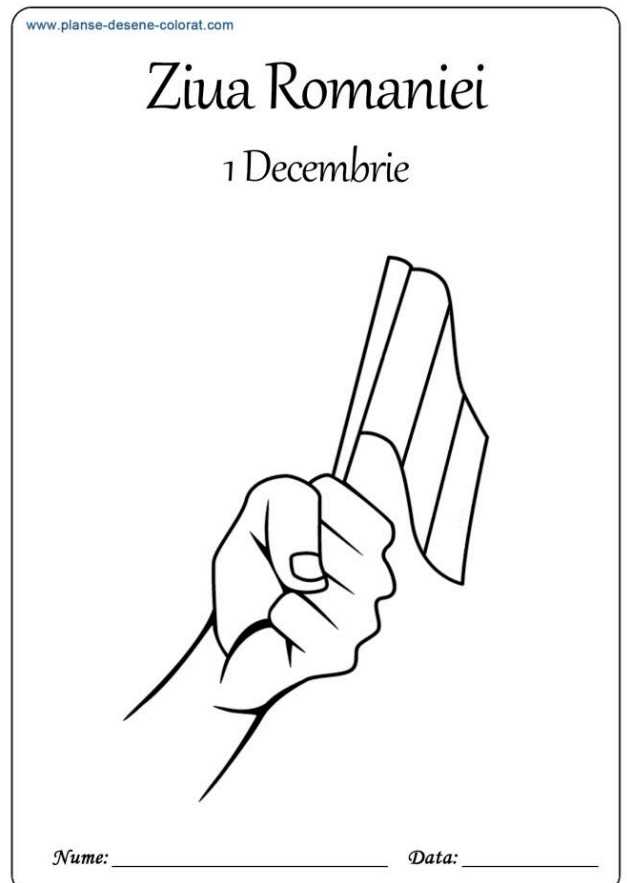
Cum aș face, drăgălași,
Să fiu și eu îngerăș?
Să fi bun, ș-ascultător
Și ne poți fi frățior.

Desen realizat de Veronica Antonia DRAGOMIR, 3 ani și 10 luni

Desen realizat de Ionela Diana BIVOLU, 13 ani

Biserica Fundeni, Muzeul Fundeni

Nu stiu să mai existe în România o biserică ce a parcurs în folosința sa istorică traseul Biserică – Muzeu – Biserică. La Curtea de Argeș Bis. Sf. Nicolae Domnesc este astăzi parte a complexului muzeal Curtea domnească și ține de Muzeul municipal, fiind, din câte știu, doar rareori folosită ca biserică. Pentru un restaurator de monumente istorice folosirea acestora după restaurare crează aceleași griji pe care le are un părinte când își trimite copilul prima dată la școală: se vor îngriji cei

de acolo suficient de bine de el?

Așa este și în cazul monumentelor istorice restaurate, ori, cum a fost cazul Bis. Fundeni din Câmpulung, după o lungă perioadă când nu au servit decât la vizitare. Spre bucuria mea, la Bis. Fundeni din Câmpulung părintele Ciprian Dragomir încearcă să se apropie nu doar de sufletul celor care calcă pragul bisericii dar și de nevoile unei biserici monument istoric. Așa l-am

cunoscut, interesat să capete de la noi, unii profesori și alții doar învățăcei în ale restaurării, informații despre cum să-și îngrijească biserica.

Din direcții diferite, ne-am apropiat de lăcașul Domnului de la Fundeni, având totodată plăcerea de a descoperi că trecutul alături de sfinția unui loc poate să-i apropie pe oameni. Să-i ajute să făptuiască lucruri bune. Într-un timp în care acest lucru este rar, vedem în silueta subțire a părintelui Ciprian mesajul forței gândului întărit de credință și de pătrunderea sensului și valorilor trecutului.

Prof.dr.arh. Sergiu NISTOR
Universitatea de Arhitectură și Urbanism ”Ion
Mincu”, București
Președinte al ICOMOS România

RESURSE COMPLETE

Acum câțiva ani, după ce încercam să înțeleg ce înseamnă să fii inginer într-o industrie unde bărbații detin monopolul, fără ezitare am ales să-mi schimb cariera și domeniul de acțiune și am intrat în resurse umane.

Am făcut și fac această muncă prin pasiune și daruire și sunt convinsă că nu eu am ales, ci am fost aleasa pentru ea!

Ce înseamnă resursele umane? Resursele umane sunt cea mai de preț resursă a unei organizații!

Un mare manager spunea că dacă dintr-o întreprindere scoți angajații și rămâi cu mașinile nimic nu

mai este; chiar dacă acestea sunt super-roboti, nu are cine să le pornească!

De aceea dacă vrei să aduci valoare într-o organizație trebuie să-ți placă oamenii, să-i înțelegi, să-i ajuti să înțeleagă și să-i îndrepti, dacă greșesc, să-i înveți, să-i sprijini la nevoie...

Acestea se fac pe baza unor reguli și regulamente, respectând legislația în vigoare, proceduri și procese bine definite.

Vă dau un exemplu: în cazul în care din varii motive angajatul pare că a greșit, intră într-o comisie de disciplină. Acolo pe baza declarațiilor, în prezența unei comisii se analizează cauzele, faptele și se iau măsuri respectându-se regulamentul intern; există posibilitatea să suporte anumite consecințe în funcție de gravitate sau nu; dar sigur după o asemenea experiență toți avem de învățat: atât angajatul, cât și angajatorul!

Oare nu vă sună cunoscut?

Atunci când mergem la spovedanie facem analiza faptelor bune, a faptelor mai puțin placute lui Dumnezeu. Angajatorul este Dumnezeu! Preotul reprezintă specialistul în resurse umane, care, pe baza poruncilor dumnezeiești, analizează.

Noi? Cum ne dăm seama de ceea ce am făcut, de consecințe?

Părintele ne îndrumă, ne dă canon, iar noi învățăm!

Aceasta este doar o mica lectie, pentru că oriunde lucrăm și orice facem, nimic nu se face fără Dumnezeu!

În încheiere doresc să vă împărtășesc din gândurile unui învățăcel pe care Dumnezeu, prin intermediul părintelui Ciprian, mi l-au scos în cale și care acum învață din tainele recrutării oamenilor și îi sprijină pentru a fi angajați:

“...Simțeam nevoia să vă povestesc din întâmplările petrecute astăzi. Am început ziua de lucru într-un ton destul de activ, ca să fiu bland în limbaj. Toți candidații pe care îi aveam programați pentru un client nu s-au prezentat. De aici și criza: ne-a trimis clientul un mail în care amenința că, dacă până la sfârșitul săptămânii nu gasim candidați, caută alta firmă. Și iată că așa a început tâmbălăul. Am simțit o stare ciudată, de neputință, în care nu vedeam nici o soluție. În acel moment am luat o pauză de un minut, în care m-am rugat. Cel mai placut și amuzant, într-o anumită măsură, este ca după acel minut m-a sunat un candidat care vrea un job, în mod expres acest job. Apoi, un alt candidat, doritor să lucreze, m-a sunat și în cele din urmă am trimis 2 candidați destul de potrivit, după părerea mea.

Ce frumoasă, dar ce tensionantă poate fi meseria noastră. Atunci când nu mai crezi apare Lumina.”

Liliana BICA și Iulian Ion SMARANDA

"PISCUIM" ÎN BIBLIOTECA PAROHIEI

În cadrul acestei rubrici un student teolog ne va prezenta constant reviste și cărți pe care orice închinător al bisericii noastre le poate împrumuta spre citire amănunțită. În acest număr Adrian Marius EȘANU ne spicuește câteva articole din revista GLASUL BISERICII, Anul XXX, Nr. 11 – 12, Noiembrie – Decembrie, 1971

Tânărul bogat - Duminica a 30-a după Rusalii (de Pr. Corneliu SAVA)

Sfânta Evanghelie din Duminica a 30-a după Rusalii relatează convorbirea Mântuitorului Iisus Hristos cu un dregător bogat, care îi adresează întrebarea cea mai serioasă a vieții omului pe pământ: "Ce să fac ca să moștenesc viața de veci?". Atenția lui Iisus față de acest om arată cât de mult prețuiește El tinereții care caută desăvârșirea spirituală.

La întrebarea dregătorului, Iisus îi răspunde să păzească și să împlinească cele zece porunci date prin Moise și cuprinse în Vechiul Testament. Dregătorul mărturisește plin de mândrie, că le păzește și dorea ca Mântuitorul să-l sfătuiască ceva deosebit. De aceea Iisus îi spune: "Vinde toate câte ai și le împarte săracilor, și vei avea comoară în ceruri; și vino de urmează Mie". Iar el, auzind acestea, s-a întristat, căci era foarte bogat. Adică: era foarte legat de averile sale, era prea înrobitor lor, prea slab ca să se smulgă dintre bălăriile care l-au năpădit. Era asemeni seminței bune căzute între spini, care prinde rădăcină, dar este repede înăbușită și nu rodește. Multele sale averi erau spinii care se îndeseau împrejurul inimii sale.

Iar Iisus a zis ucenicilor Săi: "Adevărat zic vouă că un bogat cu greu va intra în Împărăția cerurilor. Și iarăși zic vouă că mai lesne este să treacă cămila prin urechile acului, decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu." Bogăția nu este rea în sine, după cum nu este rău în sine nimic din ceea ce a zidit Dumnezeu. Rea este legarea omului de bogății, de pământuri, de avere; rele sunt patimile pe care bogăția le aduce cu sine și le hrănește: curvia, lăcomia, beția, lăudăroșenia, deșertăciunea, mândria, disprețul față de alții, defăimarea sărmanilor, uitarea lui Dumnezeu și toate celelalte ad infinitum, care toate sunt rele. Puțini sunt cei în stare să se împotrivescă ispitei ascunse în bogăție, să se ridice deasupra averii, să fie stăpâni slobozi, iar nu robi legați. Gândindu-ne la toate acestea, să învățăm să râvnim cele ce merită a fi râvnite. Să nu râvnim case strălucite și nici moșii întinse, ci la cei care au multă îndrăznire înaintea lui Dumnezeu, pe cei care se îmbogățesc în ceruri, pe stăpânii acelor comori, pe cei cu adevărat bogași, pe cei săraci de dragul lui Hristos, ca să dobândim bunătățile cele veșnice, cu harul și cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, cu Care Tatălui împreună cu Sfântul Duh se cuvine slavă, putere, cinste, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin".

Hristologia după Epistola către Evrei (de Gh. BOGDAPROSTE)

În Sfânta Scriptură s-au scris pagini cu totul sublime, dumnezeiești, care ne vorbesc despre persoana Domnului nostru Iisus Hristos, centrul, viața și temelia Bisericii, a

Creștinismului și a teologiei.

Una din aceste pagini după prologul Evangheliei a IV-a, este și "Epistola către Evrei" a Sfântului Apostol Pavel. Acesta pune la edificiul doctrinal al creștinismului o piatră unghiulară și aceasta este Domnul Hristos, tălmăcit de el în graiul credinței cele înalte.

De aceea, cu timp și fără timp, prin viu grai și prin scris, Apostolul Pavel face cunoscut pe Domnul Hristos nu numai neamurilor păgâne, ci și celor din neamul său, Israel, pe care neîncetat a dorit să-l aducă la cunoașterea lui Iisus Hristos. Pentru Sfântul Apostol Pavel, Domnul Hristos este Fiul născut în veșnicul astăzi, tronul său dăinuind în vecii vecilor și cerurile fiind opera mâinilor Sale. Concomitent cu cele două misiuni, Apostolul Pavel ni-l înfățișează pe Domnul Hristos și ca împărat, subliniind numai anumite aspecte ale acestei demnități, care de altfel sunt cele mai expresive: învierea, înălțarea, șederea de-a dreapta Tatălui și judecata universală. Epistola către Evrei nu cuprinde prea multe relatări cu privire la slujirea învățătoarească a lui Iisus Hristos, dar cele câte sunt conving și spun mult tuturor celor ce-i interesează această problemă și o aprofundează cu bună credință și intenții curate.

Biserica voievodului Nicolae Alexandru din Câmpulung Muscel (de Pavel CHIHAIA)

Despre biserica voievodului Nicolae Alexandru ne este greu să precizăm dacă a fost lăcaș de curte sau mănăstire, după atâtea secole și atâtea prefaceri care au trecut peste această așezare. În prezent, nu există construcție sau vestigiile unei construcții care să ne îndreptățească să o socotim în mod sigur ca aparținând la originea unei curți domnești. Reconstituirea mănăstirii lui Matei Basarab nu ne-a permis să găsim urmele vreunei construcții monastice anterioare. Unele știri par a încuraja ipoteza că biserica voievodului Nicolae Alexandru aparținut inițial unei mănăstiri, devenind ulterior o biserică de mir.

I-AM CERUT LUI DUMNEZEU...

Text recomandat de dna Cristina IONESCU

I-am cerut lui Dumnezeu să-mi îndepărteze obișnuința. Dumnezeu a spus: NU. Nu Eu trebuie să ți-o îndepărtez, ci tu trebuie să renunți la ea. I-am cerut lui Dumnezeu să-l vindece pe copilul meu handicapat. Dumnezeu a spus: NU. Spiritul său este întreg, iar corpul său este trecător. I-am cerut lui Dumnezeu să-mi dea răbdare. Dumnezeu a spus: NU. Răbdarea este un derivat al durerilor; ea nu se acordă, ea se învață. I-am cerut lui Dumnezeu să-mi dea fericire. Dumnezeu a spus: NU. Eu îți dau binecuvântare; fericirea este în tine. I-am cerut lui Dumnezeu să mă scape de durere. Dumnezeu a spus: NU. Suferința te face să lași la o parte grijile lumesti și te aduce aproape de Mine. I-am cerut lui Dumnezeu să crească spiritul meu. Dumnezeu a spus: NU. Tu trebuie să te crești pe tine însuși, dar Eu Mă voi îngriji ca să fii roditor. I-am cerut lui Dumnezeu toate lucrurile care ar putea să-mi încânte viața. Dumnezeu mi-a spus: NU. Eu ți-am dat viața, așa că poți să te bucuri de toate lucrurile. I-am cerut lui Dumnezeu să mă ajute să-i iubesc pe alții, așa de mult cât mă iubește El pe mine. Dumnezeu a spus: - Offf... în sfârșit ți-a venit ideea cea bună.

PROGRAMUL

REGULAT AL SFINTELOR SLUJBE DIN BISERICA PAROHIEI ORTODOXE „FUNDENI” / CÂMPULUNG MUSCEL

LUNEA – program administrativ

MARȚEA – ORA 17:00 – PARACLIS/ACATIST + TAINA SPOVEDANIEI

MIERCUREA – ORA 09:00 – PARACLIS/ACATIST + TAINA
SPOVEDANIEI

* ÎN FIECARE ULTIMA MIERCURI DIN LUNA: ORA 21:00 –
PRIVEGHEREA DE MULȚUMIRE
(PARACLIS, PAVECERNIȚA, ACATIST ȘI MIEZONOPTICA)

JOIA – ORA 17:00 – PARACLIS/ACATIST + TAINA SPOVEDANIEI

VINEREA – ORA 16:00

ACATISTUL SFÂNTULUI SFINȚITULUI MUCENIC CIPRIAN,
EPISCOPUL ANTIOHIEI SIRIEI

TAINA SFÂNTULUI MASLU + TAINA SPOVEDANIEI

SÂMBĂȚA – ORA 08:00 – SFÂNTA LITURGHIE ȘI
PARASTAS + TAINA SPOVEDANIEI

DUMINICA – ORA 08:15

UTRENIA, RUGĂCIUNI + DEZLEGĂRI ȘI
SFÂNTA LITURGHIE

DUMNEZEU SĂ VĂ BINECUVINTEZE!

P.S. ACEST PROGRAM PRIMEȘTE **MODIFICĂRI** ÎN DOUĂ SITUAȚII: *ÎN POSTURI NE STRĂDUIM SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ LA SFÂNTA LITURGHIE ÎN FIECARE DIMINEAȚĂ, CU MICI EXCEPȚII DE ULTIM MOMENT, IAR ÎN TIMPUL SĂRBĂTORILOR NAȘTERII, ÎNVIERII ȘI HRAMULUI COMBINAȚIA DE SLUJBE FIIND MAI ÎNCĂRCATĂ, VA FI ANUNȚATĂ ÎN APROPIEREA DESFĂȘURĂRII LOR ȘI ESTE BINE SĂ O VERIFICAȚI PENTRU A VĂ ÎNCADRA CU BUCURIE.*

2 % PENTRU BISERICA "FUNDENI"

Pentru că există posibilitatea ca cei angajați, precum și cei pensionați să redirecționeze 2 % din impozit în folosul unei organizații de binefacere duhovnicească și trupească, facem și noi apel la bunăvoința dumneavoastră ca să sprijiniți lucrările de restaurare atât de necesare Bisericii "Adormirea Maicii Domnului" – Fundeni din Câmpulung Muscel, monument istoric medieval.

Mai întâi structura actualei bisericii (a treia pe acest loc), apoi pictura neobizantină românească, semnată de "Radu Zugraf", c. 1763, un posibil urmaș al școlii lui Pârnu Mutu, deteriorată complet în proporție de 40 % pe partea nordică, necesită lansarea unui șantier de restaurare cât mai curând.

Prin urmare vă rugăm să vă orientați și spre această bisericuță, folosind următoarele coordonate:

Parohia "Fundeni" Câmpulung Muscel; C.I.F. : 14 65 93 39

Cont IBAN: RO 32 CECE AG 0236 RON 0790 605

deschis la CEC BANK Sucursala Câmpulung Muscel

Fresca Sfintei Treimi din Altarul Bisericii "Fundeni" și o icoană a pildei bogatului nemilostiv și săracului Lazăr

CANTINA SĂRACILOR DIN CÂMPULUNG – O INVESTIȚIE ÎN LIVADA RAIULUI

Iubiți cititori, suntem și noi susținători ai acestui minunat proiect, Cantina Săracilor Musceleni, inițiată de doamna Elena Iordache în strânsă colaborare cu Primăria Municipiului Câmpulung, Mănăstirea "Negru Vodă", Parohia "Sfântul Prooroc Ilie" și Parohia "Sfânta Muceniță Marina", sub acoperământul Asociației "Sfânta Elena Împărăteasa".

În acest context vă invităm nu doar să contribuiți financiar pentru oferirea unei mese calde celor aproximativ 45 de oameni nevoiași, după cum puteți, dar să și oferiți câte o masă caldă pentru cei adormiți ai dumneavoastră la această cantină, printr-o contribuție realizată într-o programare făcută cu cel puțin câteva zile înainte de eveniment către Părintele stareț Serafim Caiea sau către părintele Gheorghe Scarlat.

Iată și contul Asociației "Sfânta Elena Împărăteasa": RO 67 RZBR 0000 0600 1103 7593, deschis la Raiffeisen Bank - Câmpulung Muscel, unde puteți depune direct milostenia dumneavoastră discretă.

Imaginile din acest număr de deschidere al revistei "Spre Viața Veșnică" a Parohiei "Fundeni" din Câmpulung Muscel provin atât din arhiva proprie, cât și din spațiul virtual, mai cu seamă de pe site-urile:

www.adorableideas.com, www.ascorbucuresti.wordpress.ro, www.planse-desene-colorat.ro,
www.welterberegion.at, www.voiceofrussia.com, www.nakadude.blogspot.com,
www.bisericafundeni.wordpress.com, www.basilica.ro, www.eparhiaargesului.ro, www.orthphoto.net

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să lumineze toate gândurile Părintelui nostru CALINIC, Arhiepiscopul Argeşului şi Muscelului, în preajma celei de-a 28-a cinstiri de când a fost ales, hirotonit şi întronizat ca arhieru vicar al Episcopiei Râmnicului, cu titlul de: "Argeşanul."
Întru mulţi şi liniştiţi ani, Stăpâne!

REFLECȚII DE ÎNCEPUT DE DRUM

Cu multă bucurie punem acum temelia unei mici publicații de suflet, care să fie o continuare a întâlnirii noastre din inima sfântelor rugăciuni.

Ideea este veche, dar aplicația a venit acum, la sfârșitul lui noiembrie în anul mântuirii 2013, ca o revărsare de har din impulsurile duhovnicești pe care o parte dintre dumneavoastră au putut să le și împărtășească celorlalți.

Vă invităm și vă așteptăm pe toți cei care doriți să dialogați cu vecinii de străină, de plecare a genunchilor și de simțire creștinească ortodoxă să ne scrieți și nouă "cât de bine v-a făcut Dumnezeu", pentru ca să prindem unii de la alții și împreună de la Hristos Domnul puterea de a înțelege căile Sale și de a le urma cât mai bine, adică de mântuire, nu de mântuială.

Menționăm aici și colaborarea noastră la revista cu dechidere națională "Natură și sănătate", editată de un grup inimos ce o are în frunte pe dna Cristiana Ghioncel și la care am trimis până acum două articole: "De ce a creat Dumnezeu tutunul?" și "Iisus, soarta și reîncarnarea."

Așteptăm, de asemenea, nelămuririle dumneavoastră sau apropiaților dumneavoastră la care să căutăm răspunsul sfânt, așa cum o facem deja pe pagina de internet a bisericii la rubrica: "Întrebă preotul", după exemplul pe care l-a găsit pe site-ul ortodoxia.md al fraților noștri de peste Prut.

Tot aici vom găsi și cel puțin o pagină dedicată copiilor și alta privitoare la proiectele și procesul de restaurare a bisericii noastre.

Orice sugestie și orice articol pe care îl veți elabora vă rog să ni-l trimiteți pe adresa de e-mail: precipriand@gmail.com, iar în cazul celor care nu folosesc de fel calculatorul, primim și articole scrise pe hartie, pe care o să le rânduim prin ajutoarele noastre mai tinere de la bisericuță.

În acest nou an bisericesc v-am invitat și la o săptămână de rugăciune specială: în septembrie pentru sporirea evlaviei noastre, în octombrie pentru cei ce doresc a se căsători, în noiembrie pentru bolnavii de cancer și alte boli grele, iar în decembrie vă solicităm să vă alegeți o oră din zi sau din noapte pentru a rosti Acatistul Sfântului Nicolae, câte un capitol din Epistola I către Timotei din Noul Testament și Acatistul Sfintei Filoteea, în fiecare zi din săptămâna 09 – 15 decembrie 2013, pentru dobândirea de copii, dar și pentru ocrotirea și luminarea minții tuturor copiilor și tinerilor.

Tot pe această cale doresc să vă mulțumesc tuturor celor care ne treceți pragul și care vă rugați pentru noi, pentru că ne cuprindeți și pe noi în cercul bucuriei dumneavoastră și că ne și ajutați concret să întreținem acest locaș de cult medieval ortodox ridicat de înaintașii noștri dreptcredincioși care au viețuit și au trecut prin aceste meleaguri.

În acest context și pentru că se apropie prăznuirea Sfântului Apostol Andrei, încreștinătorul și ocrotitorul țării noastre, înălțăm și noi gând bun de spor duhovnicesc românilor de pretutindeni, osârduitorilor Colegiului Pedagogic "Carol I" și Seminarului Teologic "Justin Patriarhul", aflați în zi de sărbătoare, Parohieilor "Sf. Ap. Andrei" Sătic și Pițigaia și domnului primar Ioan Călin ANDREI, care, alături de membrii Consiliului Local apreciază importanța monumentele istorice și ne-a și sprijinit concret cu ceea ce s-a putut în anii ce au trecut, în vederea punerii bisericii noastre în valoare, aspect pe care nădăjduim să-l dezvoltăm și pe viitor, cu ajutorul lui Dumnezeu.

La Mulți și Bucuroși Ani tuturor celor ce poartă numele Sfinților și Sfintelor acestei perioade, care să le fie mereu aproape spre a-i inspira la tot lucrul bun!

Cu prețuire, părintele Ciprian Dragomir